

Опис порожнини

Грот розташований на північному березі Тарханкутського півострова (південний берег Каркінітської затоки), за 6,4 км, на схід від мису Чорний у Міжводному. Координати гроту 45° 37' 29,40", 32° 53' 07,112"

Грот ПК-289 є типовою абразійною порожниною. Грот розташований на території Північної спелеологічної ділянки Тарханкутського карстового району.

Протяжність гроту – 15 м; площа – 33,8 м²; об'єм – 55 м³. Складено повний план порожнини.

Грот являє собою 2 розташовані поруч хвилеприбійні ніші, об'єднані скельним козирком у єдину порожнину. Обидва відгалуження гроту, вироблені в основному по вертикальних тріщинах. У плані обидві частини гроту мають клиноподібну форму (загалом, грот схожий на зуб із двома корінням). Покрівля грота ступінчаста, плоска, закладена по площині напластування вапняку. Максимальна висота грота 3,7 м, спостерігається на вході, під скельним козирком (2,5 м над водою та 1,2 м під водою), найменша – 1,3 метра, у глибині грота (повітряний прошарок 0,2 м). Висота обох відгалужень грота 1,3 м. Максимальна ширина гроту -11 м спостерігається на вході, під скельним козирком, ширина відгалужень на їхньому початку, набагато менше, східного 2,5 м, західного 2,3 м. Ширина відгалужень 2 - 1м. Дно грота рівне, дуже слабко підвищується від входу в глибину. Стіни гроту, у верхній частині нерівні, незграбні. У нижній згладжені хвильовою абразією. Наприкінці грота, в обох глухих кутах, видно білий, чистий вапняк, дуже добре згладжений хвилями. Це місце, де відбувається розмив вапняку і росте грота в довжину (див. фото).

Грот закладений у сарматських (середньо сарматських?) щільних, масивних, неясно шаруватих вапняках-черепашниках світло-сірого та білого кольору. Дно грота вкрите валунами і великою галькою вапняку.

Все дно грота затоплено морем. Глибина на вході 1,2 м-коду, в кінці грота 1,0 м-коду.

На вході в грот, на покрівлі та у верхній частині стін, багато плям чорного лишайника веркукарія скельна (?) (*Wergucaria mauga*). Нижче, стіни вкриті зеленим нальотом мікроскопічних водоростей, хоча окремі невеликі плями чорного лишайника, зустрічаються і в нижній частині стін, на зеленому тлі водоростей. Поблизу урізу води видно наліт бурих водоростей (діатомових). У далеких частинах гроту видно лише окремі плями бурих водоростей.

Грот недоступний навіть під час невеликого хвилювання.

Грот описано та знято 25 липня 2010 року Ощепковим О., Ощепковим О., Пуньком Д., Главацьким В.

Опис складено. Проніним К.